SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 2 | FEBRUAR 1951 | 100. Årg.

Koret og orglet i Tabernaklet, Salt Lake City, Utah.

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 2 FEBRUAR 1951 100. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. hver måned, og abonnementsprisen (incl. porto) er 7 kr. i Danmark og 1½ dollar i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 33338 til
Den danske missions hovedkontor, Priorvej 12, København F.

Ida P. Lübbers, forretningsbest.

Edward H. Sørensen, missionspræsident, ansvarshavende red.

Inger Pedersen, assist. redaktør.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Fra missionens præsidentskab ... 31
Meddelelse fra Det første præsidentskab.. ... 32
Hvem er mormonerne? ... 33
Kredslærernes budskab ... 43
Kirken ude omkring ... 44
Er forbindelse med en kirke nødvendig for at opnå frelse? 45
Nyt fra hjælpeorganisationerne ... 46
Dødsfald i Esbjerg gren ... 51
Fra missionsmarken ... 52

I sne står urt og busk i skjul,
det er så koldt derude,
dog synger der en lille fugl
på kvist ved frosne rude.

Chr. Winther.

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab:

Blandt størstedelen af mænd og kvinder, som besidder en høj stilling, eller som har udført en eller anden bemærkelsesværdig bedrift, er der en tilbøjelighed til næsten øjeblikkelig at fortælle andre om deres berømmelse og sole sig i selvros. Men sådan var det ikke med Johannes Døberen. Hans beskedenhed havde lært ham, at selvros er en afskyelighed for Gud's åsyn, og at det er et angreb mod anstændigheden. Da de kom til ham og spurgte: »Johannes, hvem er du?«, svarede han: »Jeg er ingen, jeg skal høres, men ikke ses. Jeg er blot en røst.« Han havde ikke ord til selvros, og han ønskede heller ikke at rose sig selv. Markus fortæller os i 1. kapitel af sit evangelium, at Johannes kom og prædikede, idet han sagde: »Efter mig kommer den, som er stærkere end jeg hvis skotvinge jeg ikke er værdig at bøje mig ned og løse.« Og da disciplene derefter kom og fortalte Johannes, at Kristus var begyndt at samle store skarer om sig, svarede han blot: »Et menneske kan slet intet tage, uden det er ham givet fra himmelen. I er selv mine vidner på, at jeg sagde: Jeg er ikke Kristus, men jeg er udsendt foran Ham. Den, som har bruden, er brudgom; men brudgommens ven, som står og hører på ham, glæder sig meget over brudgommens røst.«

Hvilket smukt eksempel gives der os ikke her! Det er let at læse det, men for mange er det svært at efterleve. Det er meget svært at være parat og villig til at stå tilbage og lade ærens stråleglans og rosen skinne på en anden.

Lad os nu se, hvad Mesteren siger om Johannes: »Han var det brændende og skinnende lys.« Herren gav ham den ære, som tilkom ham. Han, som ser hver en spurv, der falder til jorden, vil se Dem i løndom og belønne Dem åbenlyst. Lad andre rose Dem og Deres arbejde, det lyder bedre! Det menneske, som altid roser sig selv og beskæmmer andres arbejde og evner, idet han tror, at det hele drejer sig om ham, er den, hvis magt er lig nul!

Husk, hvad Mesteren sagde om Johannes Døberen: »Iblandt dem, som er født af kvinder, er ingen større fremstået end Johannes Døberen.«

Edward H. Sorensen. *Henry J. Løjborg.*
Richard C. Jensen.

Meddelelse fra Det første præsidentskab.

Nedenstående er et brev til missionspræsident Edward H. Sørensen fra Kirken's første præsidentskab.

13. december, 1950.

Kære præsident Sørensen,

Angående Deres brev af 28. november, 1950 med hensyn til udførelsen af vielser, som udføres af missionspræsidenten, efter en borgerlig vielse er blevet udført på lovformeliv vis, så kan vi oplyse Dem om, at Det første præsidentskab og De tolv apostle's råd har bestemt følgende: »At der gives tilladelse til missionspræsidenten eller enhver anden, som Det første præsidentskab måtte udpege under ham til at udføre vielser i tilfælde, hvor der anmodes herom af Kirken's medlemmer, som allerede er blevet borgerlig viet«.

Denne sag opstod i tilknytning til et møde, hvor forholdene i Meksiko og de sydamerikanske lande blev drøftet. Man blev enige om, at missionspræsidenterne i de lande, hvor der kun er meget lille mulighed for medlemmerne at komme til templet, kunne udføre en sådan vielse i tilfælde, hvor dette måtte ønskes, idet de handler under præstedømmets fuldmagt og selvfølgelig kun udfører vielsen for tiden her på jorden, idet han forklarer ægteparret, at de kun bliver viet for tiden her på jorden og ikke for al evighed.

Det første præsidentskab,
v/ J. Reuben Clark Jr.
David O. McKay.

Fortsat artikel:

„Hvem er mormonerne?“

Åbenbaring

Læren og princippet om åbenbaring er fundamental i mormon-teologien. »Vi tror alt, hvad Gud har åbenbaret, alt, hvad han nu åbenbarer, og vi tror, at han endnu vil åbenbare mange store og vigtige ting henhørende til Guds rige.« Dette er lærens officielle fremstilling. Kristne og jøder hævder i almindelighed, at Gud åbenbarede sig og ledede udvalgte mænd i fordums tid. Mormonismen påstår, at nødvendigheden af guddommelig ledelse er lige så stor i vor moderne, komplicerede verden, som det var i den forholdsvis usammensatte hebræiske tid. Det er sandt, at fundamentale sandheder, der er fremsat i Det gamle og nye Testamente, er lige så bindende i vor tid som på den tid, de blev fremsat. Alligevel stiller vor livsførelse os overfor problemer, der var ukendt for århundreder siden. Endvidere er nogle af bibelens lærdomme blevet fortolket på så mange forskellige måder, fordi det, der er skrevet, ikke er tydeligt og klart, så at mange tænkende mennesker ikke ved, hvad de skal tro.

Hvis Gud talte i fordums tid, er det da ufornuftigt at tro, at han kan tale i vor tid? Hvilket menneske ville tænke på at nægte Gud retten til selv at udtrykke sig?

I sit inderste væsen påstår mormonismen at være en ny åbenbaring af gamle principper, guddommeligt forkyndt med nyt eftertryk og fuldstændighed i vor tid.

Hvad er bibelen?

Bibelen er Guds ord, skrevet af mennesker. Den er af fundamental betydning i mormonernes lære. Men de sidstedages hellige erkender, at fejltagelser er krøbet ind i dette hellige værk på grund af den måde, bogen er kommet til os på. Endvidere anser de den ikke for at være fuldstændig som vejleder. Snesevis af forskellige kirkeorganisationer og modstridende fortolkninger af fundamentale læresætninger, som har ført til dannelsen af hundreder af for-

skellige sekter, bærer vidnesbyrd om bibelens mangelfuldhed.

Som supplement til bibelen har de sidste-dages hellige tre andre bøger. Disse udgør sammen med bibelen Kirkens standardværker. Det er »Mormons bog«, »Lærdommens og pagtens bog« og »Den kostelige perle«.

Lærepunkterne, der findes i dem, strider ikke mod bibelens lære. I virkeligheden bekræfter de de hebraiske skrifters guddommelighed og kaster i høj grad lys over mange lærdomme, der omtales deri, og som folk har diskuteret i det uendelige i århundreder.

Ægteskab

For mange mennesker har mormonismen kun betydet eet — polygami. Den har været genstand for smudsige sladderhistorier i alle dele af verden. På et vist tidspunkt var disse historier uhyre populære. Men efterhånden som kendsgerningerne er kommet frem i dagens lys, er sådanne skriverier i det store og hele holdt op.

Sandheden om sagen er denne: Mormonismen gør krav på at være en gengivelse af Guds værk i alle tidligere uddelinger. Det gamle Testamente lærer, at patriarkerne — de mænd, der fandt yndest hos Gud i fordums tid — havde mere end een hustru under guddommelig sanktion. Under Kirkens opbygning i det nittende århundrede blev denne form for ægteskab åbenbaret til Kirkens leder.

Bekendtgørelsen om denne lære var et stort chok. De fleste af de omvendte til mormonismen stammede fra puritanerne i New England. Kort efter, at Brigham Young havde hørt om denne lære, så han et ligfølge gå ned ad gaden, og det siges, at han skulle have udtalt, at han med glæde ville bytte plads med manden i kisten i stedet for at skulle stilles ansigt til ansigt med denne lære.

Ikke desto mindre antog Kirkens ledere åbenbaringen som en befaling fra Gud. Det var ikke let at gøre. Kun de, hvis karakter var pletfri, og som havde vist, at de kunne underholde mere end én familie, fik lov til at indgå sådanne ægteskaber. Der var aldrig på noget tidspunkt mere end

tre procent af Kirkens familier, der levede i polygami. Praktiseringen deraf betragtes på det strengeste som et religiøst princip.

Sidst i firserne udstedte den amerikanske kongres forskellige love, der forbød polygami, og da højesteret erklærede loven for forfatningsmæssig, var Kirken villig til at rette sig derefter. Den kunne med god samvittighed ikke gøre andet i betragtning af dens fundamentale lære om lydighed mod landets lov. Det var i 1890. Siden da har Kirkens embedsmænd ikke udført polygami-ægteskaber, og medlemmer, der har indgået sådanne forbindelser, er blevet udelukket. På grund af forkerte oplysninger, som flittigt har været sat i omløb, eksisterer der imidlertid stadig latterlige forestillinger om flerkoneriet. Disse har fordunklet det sande billede af de sidste-dages helliges lære om ægteskabet.

Ægteskabet er i mormon-teologien en hellig overenskomst, der er guddommeligt ordineret. Under præstedømmets myndighed bliver en mand og kvinde ikke blot viet for dette liv som lovligt viet mand og hustru, men også for tid og evighed. Sådanne ægteskaber finder imidlertid kun sted i hellige templer, hvoraf der kun findes otte i hele Kirken, og en sådan vielse kan kun udføres af nogle få, der har fået denne myndighed overdraget. Biskopper og andre embedsmænd foretager almindelige borgerlige ægteskaber, akkurat som præster fra andre kirker.

Kirken lægger megen vægt på hjemmets hellighed og lærer, at børn er en velsignelse fra Herren. Der er intet princip, som de sidste-dages hellige lægger større vægt på end ægteskabspagten. Hor kommer i mormon-teologien næst efter mord. Medlemmerne belæres i strenge moralske forholdsregler, og Kirken har brugt alle til rådighed stående midler til at belære ungdommen om nødvendigheden af moralsk renhed og velsignelserne ved et lykkeligt ægteskab.

Visdomsordet

Mormon-teologien behandler så vidt forskellige emner som selve himlen og alkoholens dårlige virkninger. I virkeligheden er disse to ting nøje forbundet i systemets filo-

sofi. Vort legeme er helligt. Mennesket er skabt i Guds billede. Dets kræfter skal bruges til at forbedre dets egen stilling, såvel som til at forbedre dets medmenneskers og omgivelsers. Dets legeme er boligen for dets ånd. I opstandelsen vil det igen tage sit legeme i besiddelse.

Kort sagt, de sidste-dages hellige opfatter det menneskelige legeme som noget helligt. Når det er tilfældet, da er det i høj grad forkert af nogen mand eller kvinde at ødelægge sit helbred. I lyset af denne filosofi opmuntres Kirkens medlemmer til at afholde sig fra alkohol og tobak og andre skadelige stoffer, som svækker sundheden og velbefindendet. Virkningen af denne lære, der har strakt sig over et tidsrum af mere end hundrede år, ses bedst i sammenlignende sundheds-statistiker. Som folkegruppe lever mormonerne gennemsnitligt længere og nyder godt af bedre helbred og større sundhed end den øvrige befolkning i De forenede Stater som et hele og folk i andre nationer, hvis statistik er blevet ført af folkeforbundet.

Uddannelse

»Et menneske kan ikke blive frelst i uvidenhed.« Uddannelse er ikke blot ønskeligt i henhold til mormon-teologien, men den er nødvendig for evig fremgang. Det, som vi lærer her, vil vi beholde, og vi vil blive ved med at lære i den kommende verden. Sandhed er det kriterium, hvorom alt drejer sig — sandheden på alle områder. I Kirkens allerførste tid blev følgende pålæg givet som en guddommelig åbenbaring:

> »Lær flittigt, og min nåde skal ledsage jer, så at I kan blive mere fuldkomment undervist i evangeliets teori, principper, lære og lov og i alle ting, som tilhører Guds rige og er nyttigt for jer at forstå, både om det, der er i himlen og på jorden og under jorden, det, som har været, det, som er, og det, der snart skal ske, det, som er hjemme og det, som er ude, nationernes krige og forviklinger og de straffedomme, der skal komme over landet, og kundskab om lande og riger.«

Uddannelse i alle afskygninger er derfor en opgave, der vedrører Kirken. Som følge deraf har den rundhåndet

brugt sine midler ved opførelsen af skoler og læreanstalter. Endvidere har Kirken til stadighed opfordret dens ungdom til at nå højere mål og større brugbarhed gennem uddannelse.

Denne leveregel er utvivlsomt i nogen grad skyld i det høje stade, som Utahs befolkning har nået på undervisningsvæsenets område. Utah står over alle andre stater i Amerika. En undersøgelse*), der er blevet foretaget fornylig, viser, at medens staten kun står som nummer 32 i rækken af stater i økonomisk evne til at finansiere undervisning og uddannelse, fører den dog på uddannelsens område, både hvad effektivitet og den højere undervisning angår. Forfatterne af denne undersøgelse afslutter deres resultater af undersøgelsen med denne udtalelse: »Dette synes udelukkende at skyldes, at Utahs befolkning lægger så stor vægt på uddannelse. Utah overgår med lethed alle andre stater på alle uddannelsens områder.

Undersøgelser af »Selective Service System« har bragt lignende resultater. En offentliggjort undersøgelse afslutter en diskussion om den uddannelsesmæssige baggrund for de mennesker, der gik ind i hæren fra forskellige dele af landet, med følgende udtalelse: »Ved den anden ydergrænse fandtes bjergstaten Utah med kun 9,4 % af de indrullerede soldater med mindre end 1 års højskoleuddannelse, 18,5 % med mindst et års universitetsuddannelse, og mellemårenes skolegang, der var blevet fuldført, var 2 års højskole eller med andre ord 1 år over gennemsnittet for hele landet.«**)

Fra begyndelsen af Utahs historie har Kirken erklæret sig som modstander af undervisning i sekterisk religion i kommuneskolerne. Men på samme tid har den erkendt nødvendigheden af religionsundervisning sammen med den almindelige undervisning.

For at imødekomme dette behov har Kirken oprettet se-

---

*) „Education, America's Magic", Hughes and Lancelot, Iowa State College Press, 1946.

**) The Serviceman and the Veteran, Re-employment Statistics Bulletin No 2. National Headquarters, Selective Service System, July 1, 1946, pp. 46—7.

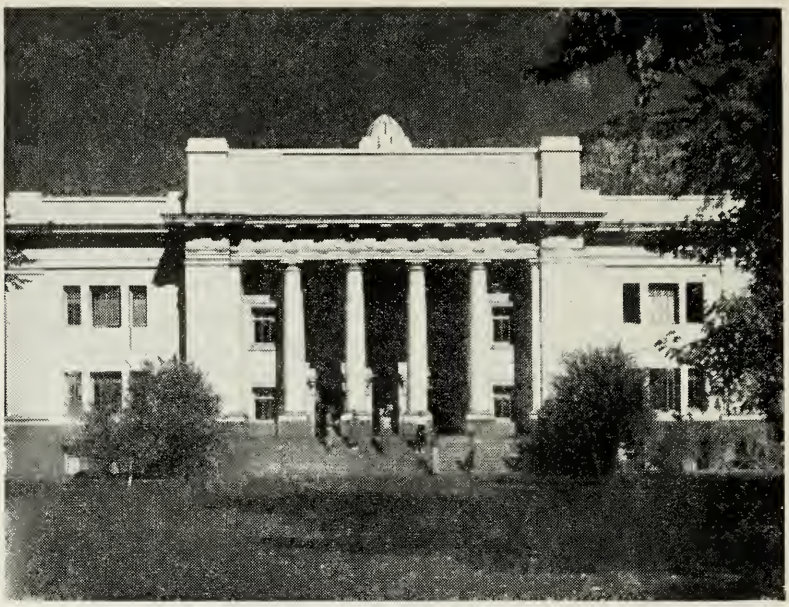

Brigham Young Universitetet i Provo, Utah. Bygningen til minde om Karl G. Maeser.

minarier*) og religions-skoler, egnet for højskoler og universiteter. Her gives der eleverne undervisning i Det gamle og nye Testamente så vel som i Kirkens historie og lære. Der drives nu 102 seminarier i forbindelse med højskoler i Utah og omliggende stater og 14 religions-skoler beliggende i nærheden af vestlige universiteter.

Foruden disse hjælpemidler driver Kirken Brigham Young Universitetet i Provo, Utah, en institution, der nyder anseelse overalt, og som har seks tusinde immatrikulerede studenter. Den driver også et gymnasium i Idaho, og i det nordlige Mexico har den fem folkeskoler og en højskole.

Hvad med hensyn til penge?

Det vil måske synes mærkeligt at diskutere Kirkens økonomiske forhold i et kapitel, der behandler dens teologi. Men penge er af væsentlig betydning ved administrationen

*) Det amerikanske ord „high scholl", som ordret oversat betyder „højskole", svarer ikke til det danske begreb „højskole", men vil nærmest kunne sammenlignes med mellemskole eller gymnasium. O. A.

af et religionssamfund såvel som i enhver anden organisation, og den måde, hvorpå de kommer ind, er fremsat i skriften som et religiøst princip.

Der tages ingen kollekt under mormonmøder. Den gamle tiendelov er Kirkens økonomiske lov. Sidste-dages hellige tror på tiendeloven og antager den som guddommelig. Det forventes, at hvert medlem bidrager med en tiendedel af sin indkomst til støtte for sagen. Dette læres som et religiøst princip i lige så høj grad som noget andet.

Der forekommer imidlertid ikke nogen tvang i den henseende. Et medlem udelukkes ikke, dersom det ikke betaler tiende. Der bliver ikke offentliggjort nogen tiendelister; det er en strengt fortrolig sag mellem det enkelte medlem og biskoppen, og ingen embedsmand i Kirken ville tænke på at røbe sådanne oplysninger.

Tiende, der således indkasseres, går ind i Kirkens fælleskasse og bliver derefter fordelt efter de forskellige behov. Blandt disse er opførelsen og vedligeholdelsen af skoler, templer og andre kirkebygninger og lignende foretagender.

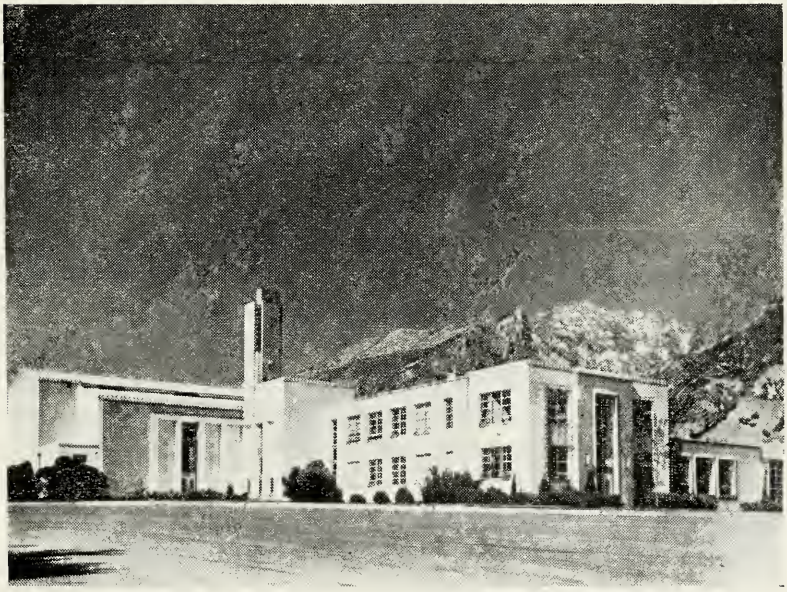

Brigham Young Universitetet i Provo, Utah. Bygningen til minde om profeten Joseph Smith.

De penge, der bruges til velgørenhed, kommer fra en anden kilde. Den første søndag i hver måned er fastedag blandt mormonerne. Det forventes, at alle medlemmer den dag afstår fra to måltider og skænker den tilsvarende værdi af disse to måltider til hjælp for Kirkens fattige. Hver eneste øre, der indsamles på denne måde, bliver anvendt til dette formål, først blandt dem i det nabolag, hvor de er indsamlet. Hvis der så bliver et overskud, bliver dette overgivet til en fælleskasse, hvorpå de wards, som ikke har tilstrækkelige midler, kan trække.

Foruden disse penge indsamles der til andre fond med andre formål. For den udenforstående iagttager kan prisen for at være medlem af Kirken måske synes høj. Men de, der er aktive, ser ikke således på det. Ikke blot vokser de i åndelig henseende som et resultat af uselvisk given, men de kan med god samvittighed gøre brug af alle de fordele, som Kirken har at byde på i dens omfattende program.

3. kap.

Hvad er deres program?

I alle dens forgreninger synes mormonkirken at være et indviklet samfund. Men for dens medlemmer er den både enkel og ligetil og effektiv, efterhånden som Kirken påvirker deres individuelle liv.

Den bedste måde at forklare dens programs natur på vil måske være at undersøge dens virkninger på, hvad vi kunne kalde en mønster-mormonfamilie. Da dette program har nået sin højeste udvikling i byområder med en forholdsvis tæt befolkning af sidste-dages hellige, vil vi tage en familie, der bor i Salt Lake City, selvom samme situation vil holde lige så vel stik i en verdensbys område som i de fleste landkommuner. Navnene på familien, wardet og staven, som de bor i, er opdigtede, men de situationer, der beskrives, er virkelige.

Lad det blive familien Jones. Den består af far, mor og fire børn. Ralph er 22, Betty 12, Bob er 14 og Susan er 8. Af profession er hr. Jones statsautoriseret revisor. Han er medlem af en enkelt klub, og måske er han demokrat eller

republikaner i politisk hensende. Familien bor i et pænt men beskedent hjem.

Hvorledes påvirker Kirken deres liv?

Familien Jones tilhører Hill Heights ward, som er et af de otte wards i Blue Ridge staven. Der er ca. otte hundrede mennesker i deres ward. De kalder det d e r e s med lige så stor selvfølgelighed, som de taler om d e r e s hjem. De gav et bidrag til opførelsen af denne kirkebygning, og hver måned betaler de et beløb til dens vedligeholdelse. De er stolte af at være medejere af den. Og de føler sig hjemme, fordi de ofte kommer der, ikke blot om søndagen, men også gennem ugen.

Hr. Jones er rådgiver i wardets biskopråd. Et biskopråd består af en biskop og to rådgivere. Hvis man brugte et udtryk fra forretningsverdenen, kunne man måske kalde ham underdirektør. Han har beklædt dette embede i to år og vil vedblive dermed for ubestemt tid, indtil han og hans medarbejdere bliver afløst med tak for det arbejde, de har udført. Så vil tre andre mænd indtage deres pladser.

Søndagens program

Søndag morgen gør alle i familien Jones sig rede til at gå i kirke. Jones selv og den fjortenårige søn tager af sted, før moderen og pigerne. Den ældste dreng, Ralph, er borte fra hjemmet. Vi vil komme tilbage til ham senere.

Klokken ni går faderen og Bob til præstedømsmøde. Bob er diakon, faderen højpræst. Hver tilhører en bestemt gruppe, som kaldes et kvorum, der er en lokal gruppe medlemmer, som har det samme embede i præstedømmet. Ved mødets begyndelse samles alle mændene og drengene i samme sal for at synge og bede og behandle spørgsmål af almindelig interesse. Efter dette skiller de sig ud i kvorummøder.

Den specielle søndag, som vi nu taler om, giver biskoppen oplysninger om en sag af interesse for alle de tilstedeværende mænd og drenge. Han forklarer, at fortovet omkring kirkebygningen har fået slemme revner, og at buskads og græsplæne også trænger til at blive efterset.

Mormonismen har altid beskæftiget sig med livets timelige forhold så vel som med de åndelige, hvorfor omtalen af et sådant forhold i præstedømsmøde ikke virker påfaldende for de tilstedeværende.

Biskoppen forklarer, at problemet er blevet diskuteret af en komité, og at han og hans rådgivere anbefaler, at der øjeblikkelig må gøres noget ved sagen. Han beder broder Taylor (mormoner tiltaler gerne hinanden som broder) om at have sin lastvogn og cementblander parat torsdag aften, hvis alle, som kan, vil hjælpe til. På denne måde, forklarer biskoppen, kan arbejdet gøres på en aften.

Drengene skal komme med river og spader og tage sig af græsplænen og buskadset. Mændene vil fjerne den gamle beton og fylde den nye i og afpudse det nye fortov og de nye gange. Kvinderne i Den kvindelige hjælpeforening vil servere smørrebrød og sodavand.

Biskoppen beder de tilstedeværende om at udtale sig om forslaget, efter at han har fremsat det. To-tre af mændene står op og siger, at arbejdet burde gøres, og de mener, at præstedømmets kvorum burde støtte biskoprådet, for at det kan blive gjort hurtigt. For så at være i overensstemmelse med den sædvanlige mormon-fremgangsmåde bliver forslaget sat til afstemning, og det bliver enstemmigt vedtaget, at mændene og drengene i wardet samles ved mødehuset næste torsdag for at tage fat på arbejdet.

Efter disse rent praktiske ting er overstået, fordeler mødedeltagerne sig til de forskellige kvorum, hvor hver gruppe tager sig af dens medlemmers vé og vel og studerer et lektiekursus, der er udarbejdet af en af Kirkens komitéer. Ved disse møder gør en virkelig broderskabets ånd sig gældende. Under ledelse af det pågældende kvorum gives der undervisning i religon og dermed forbundne spørgsmål, her imødekommes medlemmernes sociale behov, og der udarbejdes projekter til fordel for medlemmer, som er dårligt stillet, eller for enker og familier af afdøde kvorum-medlemmer. Det er et søndagsmøde, men dets virkninger spores på mange forskellige områder gennem hele ugen.

Efter præstedømmet afholdes der søndagsskole. Dette møde omfatter alle Kirkens medlemmer, fra de alleryngste

til de ældste. Hele familien Jones er til stede. I deres søndagsskole er der tolv forskellige klasser for de forskellige alderstrin, hver med et fuldkomment lektiekursus i religion.

Søndag eftermiddag tager hr. Jones og biskoppen til hospitalet for at se til et medlem af wardet, som er alvorlig syg. Tilfældigvis er hospitalet et af de mange, som drives af Kirken, og som står åbent for patienter af alle trosretninger. Med præstedømmets myndighed, som de er i besiddelse af, lægger disse mænd hænderne på hovedet af den syge og giver ham en velsignelse.

Om aftenen afholdes der gudstjeneste. Her er hele familien også til stede. Betty og hendes mor synger begge i koret, og undertiden leder faderen mødet. Da Bob er diakon, uddeler han sammen med andre drenge nadveren til de tilstedeværende.

Hver søndag er der forskellige talere ved denne gudstjeneste. Undertiden opfordres medlemmer af wardet til at tale til forsamlingen. Ved andre lejligheder er der gæstetalere. I almindelighed er der en fem minutters tale af en af de unge i wardet, og både Betty og Bob har haft en sådan lejlighed. (Fortsættes).

Kredslærernes budskab

Den første trosartikel.

»Vi tror på Gud, den evige Fader, og på hans Søn, Jesus Kristus, og på den helligånd.« Kirken lærer, at der er tre personer i guddommen, der er adskilte fra hinanden, og som har hver sin opgave for menneskets frelse og ophøjelse.

Gud, vor evige Fader, er den højeste Gud, vi har kundskab om, han er den, der leder og styrer alt i universet; han har et legeme, der ser ud som vort (vi læser i bibelen, at vi mennesker er skabt i Gud's billede), dog har Gud et herliggjort legeme, og hans magt og herlighed overgår langt vor forstand.

Jesus Kristus, Gud's eenbårne Søn, er Faderen's bemyndigede i alle ting, der angår vor jord. I Hans navn udføres alle ordinancer, som er nødvendige for at

indgå i Gud, vor evige Fader's rige. Kristus er verdens Frelser og Forløser, Han har givet sit liv for vore synder og tilvejebragt opstandelse for alle mennesker. Han er for os det store eksempel på, hvordan en tjener bør være, idet Han siger: »Jeg gør ikke noget, jeg ikke er bemyndiget til af Faderen, eller har set ham gøre.«

Den helligånd, der er den tredie person i guddommen, er en åndelig personlighed, der ikke har et følbart legeme som Faderen og Sønnen. Den helligånds opgave er at vejlede mennesket ind i al sandhed, trøste og opmuntre samt bære vidnesbyrd om Faderen og Sønnen; ingen kan sige, at Jesus er Kristus uden ved den helligånd. Den helligånds gave gives ved håndspålæggelse og gives kun til dem, som er døbt i Jesu Kristi navn af Hans bemyndigede tjenere. Gennem åndens gave gives de mulighed for at lære om evangeliet i et omfang, som ellers ikke ville være muligt for dem; den vil oplyse deres sind, så de klarere vil forstå skriften, og formedelst åndens gave vil vi blive eet med Faderen og Sønnen.

Alt dette er dog på betingelse af, at vi efterlever Gud's bud og befalinger og holder os rene og ubesmittede, for Gud's ånd bor ikke i urene tabernakler, så lad os erindre skriftens ord: »Vær rene, I, der bærer Herren's kar!«

Henry Løjborg.

KIRKEN UDE OMKRING . . .

Den første kirkebygning i missionen i Uruguay er blevet indviet. I Rocha, Uruguay i Syd-Amerika er der sket en historisk begivenhed, idet den første kirkebygning indenfor Jesu Kristi kirke af sidste-dages hellige er blevet opført og indviet. Der er nu 23 grene i dette land.

Ny lagerbygning til velfærdsplanen under opførelse i Salt Lake City, Utah. En af de største lagerbygninger, som nogensinde er blevet opført af Kirken, nærmer sig nu afslutningen af opførelsen i Salt Lake City. Da den er opført på 2½ acres land, som støder op til et af jernbanens knude-

punkter, vil denne lagerbygning være et af de største uddelingscentrum, der ejes og drives af Kirken.

Indiansk kvindelig hjælpeforening. Alle medlemmer med undtagelse af to af Den kvindelige hjælpeforenings organisation i Anadarko, Oklahoma, er indianere. De har, såvel som alle andre steder, hvor denne verdensomfattende Kirke findes, påtaget sig et meget fint åndeligt og uddannende program tilligemed deres andre aktiviteter.

Er forbindelse med en kirke nødvendig for at opnå frelse?

Svarene:

Adventister:

»Medlemskab i Kristi usynlige kirke er absolut nødvendig for at opnå frelse. Medlemskab i Hans usynlige kirke er i overensstemmelse med den guddommelige plan. Undtagelser herfra muligt.«

Baptister:

»Det er kun nødvendigt at anerkende Kristus på grund af nåde for at blive frelst. Alle gode gerninger vil blive belønnet. En kirke er i sig selv en hjælp til frelse, men har ingen frelsende kraft.«

Jesu Kristi kirke af sidste-dages hellige:

»Ja, i en vis forstand, dersom man betragter de ordinancer, som Frelseren foreskrev, som værende af stor nødvendighed, og idet myndigheden til at udføre disse ordinancer findes i Kirken. Et retfærdigt liv bringer til en vis grad frelse selv uden medlemskab i Kirken.«

Den græsk-katolske kirke:

»Det er nødvendigt at tilslutte sig den sande kirke, hvilken er den græsk-katolske, og efterleve dens principper.«

Englands kirke:

»Det er ikke nødvendigt at tilslutte sig vor kirke for at blive frelst. Det er nødvendigt at tilslutte sig en eller anden kirke, thi kun på denne måde bringes vi i sakramental forbindelse med Kristus.«

Lutheraner:

»Kun med undtagelse af ganske få tilfælde kan et menneske frelses uden at være medlem af kirken. Hensigten med kirken er at lære menneskene det sande evangelium og at administrere sakramenterne på rette måde til menneskenes frelse.«

Methodister:

»Det er ikke nødvendigt at tilslutte sig en kirke for at blive frelst, idet alle de, der med sandhed tror på Kristus, vil blive frelste.«

Presbyterianer:

»Vor kirke er ikke den eneste »port« til Gud's rige, og den er heller ikke den eneste sande kirke. Tro på Kristus er det eneste, som er nødvendigt for at blive frelst. Alle sande troende tilhører den universale kirke.«

Den romersk-katolske kirke:

»Medlemskab i den eneste sande kirke (den katolske), som blev grundlagt af Kristus, er nødvendigt for at opnå frelse; gode troende uden medlemskab i denne kirke kan blive frelste, dersom de svarer til den nåde, som er blevet dem skænket.«

Unitarer:

»Nej. En kirke er blot en organiseret magt til personlige og samfundsmæssige forbedringer.«

„Nyt fra hjælpeorganisationerne"

Kvindelig hjælpeforening

Nogle tanker ved begyndelsen af det nye år!

»Der er ingen følelse så dejlig som denne at vide, at man har prøvet på at hjælpe andre!« — Disse ord hører man så til fra søstrene indenfor Den kvindelige hjælpeforening.

Disse ord har gennem årene været ledetråden i Den kvindelige hjælpeforenings arbejde. Vi erindrer jo sikkert alle vor smukke sang: »Har jeg gjort noget godt for en sjæl i dag?« Ja, lad os stille os selv dette spørgsmål hver dag i det nye år, og vi vil opdage, at det bliver ligesom lettere

for os at gøre noget godt, og at vi vil føle tilfredshed med os selv.

Matthæus 22: 39, siger: »Du skal elske din næste som dig selv!« Lad os et øjeblik tænke over, hvor meget vi elsker os selv, og vi vil da se, hvor egenkærlige vi i virkeligheden er. Mon vi viser ligeså megen kærlighed mod vor næste? Vi må huske på, at der er flere mennesker, som hungrer efter kærlighed, end der er mennesker, som hungrer efter brød.

Kærlighed uden gerning gavner ikke hjertet.

Marie O. Haun.
Århus.

Julefest i Randers gren

Tirsdag den 19. december afholdt Kvindelig hjælpeforening en smuk julefest for grenens ældre medlemmer, hvortil grensforstanderskabet også var inviteret. Kl. 18 samledes man i den af duftende julegran og lys fint dekorerede sal. Efter en dejlig middag blev der vist lysbilleder, og et afvekslende program bestående af sang, musik og munter oplæsning udfyldte aftenen.

Vi benytter lejligheden til at rette en tak til Kvindelig hjælpeforening for de store anstrengelser, de gjorde for at gøre denne aften til en uforglemmelig fest.

„De taknemmelige deltagere".

Kvindelig hjælpeforening i Århus gren afholder fest.

Mandag, den 18. december havde Kvindelig hjælpeforening inviteret grenens ældre medlemmer til middag i anledning af julen. Under den vellykkede middag, som blev serveret ved det smukt pyntede bord, blev der udført et udmærket program, og distriktspræsident Jørgensen talte til søskende og opmuntrede dem til trofasthed. Der var ca. 40 tilstede, og der var en dejlig stemning blandt festens deltagere, så jeg håber ikke, det er sidste gang, Kvindelig hjælpeforening kalder os ældre sammen.

„En tilfreds deltager".

Søndagsskolen

Der er blevet sendt meddelelse ud til alle missionens søndagsskoler angående lektiebøgerne til 1951. Endnu en gang anmoder vi klasselederne om på det omhyggeligste at følge de anvisninger, som er blevet Dem tilsendt specielt med hensyn til Deres klasse, og ligeledes altid at forberede Deres lektiemateriale, således at præsentationen af lektierne kan foregå på en god og interessant måde. Det er så godt som umuligt at holde elevernes interesse fangen, dersom De l æ s e r lektien op linie for linie. Hold deres interesse fangen ved at anvende lignelser og korte historier, som har forbindelse med lektien, idet De husker på, at den måde, hvorpå lektien fremsættes, vil vække mere interesse end selve materialet måske vil. Det er vort fælles mål at lære andre om evangeliet, vore lektier er omhyggelig udvalgte, og det kommer derfor an på Dem som læreren, at få det mest mulige ud af lektien.

Richard C. Jensen,
Søndagsskolens hovedbestyrelse.

Primary

Til LÆRERNE: Ønsker De at få Deres primary-børn mere interesserede i deres lektie? Børn, ja selv voksne holder af at »bygge en historie«. Hermed følger to ideer, hvorved De som lærer kan hjælpe børnene at »bygge deres historier«:

HVORLEDES FREMSTILLER MAN EN »FLONELS-TAVLE«?

Anvend et temmelig stort stykke pap og et stykke flonel, som er ca. 5 cm større end papstykket. Bred flonelstykket udover pappet, så det ligger fuldkommer glat og stramt; derpå klistres flonelstykkets kanter fast på pappet.

På hver af de udklippede personer eller genstande, som De vil anvende til at »bygge historien« op med, klistres et lille stykke sandpapir eller flonel på bagsiden, således at figurerne vil kunne »hænges« på »flonels-tavlen«. Det eneste, vi nu mangler, er at finde så mange billeder som muligt fra ugeblade, gamle bøger, etc. til at klippe ud, få klistret sandpapir eller flonel på bagsiden af dem, og de er parate til at blive anvendt til vore historier. De kan være sikker på, at børnene vil blive begejstrede for en sådan »flonels-tavle«!

HVORLEDES FREMSTILLER MAN EN »FURE-TAVLE«?

Her er endnu en idé, som Deres primary-børn vil være begejstrede for at kunne hjælpe Dem at anvende. Børn husker meget bedre en historie, dersom de kan se historien for sig samtidig med, at historien fortælles.

Anvend et nogenlunde stort stykke træ til fremstillingen af »fure-tavlen«. Vær sikker på, at træet er tykt nok til at kunne saves i. Brug en finbladet sav og sav nogle furer i træet med ca. 1½ cm mellem på langs af træet. Sav ca. halvt gennem træet eller i hvert fald så dybt, at figurerne vil stå op. Søm en træliste for begge ender af furerne, således at figurerne ikke vil glide af. De kan på samme måde som til »flonels-tavlen« anvende figurer, som De klipper ud af ugeblade, etc. På bagsiden af disse figurer klistres pap, som ikke må være tykkere, end figurerne kan komme ned i furerne og skubbes frem og tilbage. Børnene vil få stor fornøjelse ud af at flytte figurerne rundt på denne »fure-tavle«, eftersom de hører historien.

Lad os prøve disse to nye ideer og se, hvad børnene sy-

nes om dem. Vi mangler materialer til at interessere børnene, så lad os derfor gøre alt for at skabe en sådan interesse.

Valeen Sørensen,
Henny Holmegaard,
Hovedbestyrelsen for primary.

Ungdomsforeningen

Er oplæsningen af skriftsteder som en del af Deres åbningsprogrammer en hjælp til at fremme påskønnelsen af skriftstederne blandt Deres medlemmer? Dersom de ikke er, så må De begynde at arbejde på at forbedre denne del af Deres program.

Der behøves mere end blot at bede en eller anden om at læse et skriftsted op ved det næste ungdomsforeningsmøde. Lad os lære folk virkelig at påskønne den store skønhed og betydning i skriftstederne og ikke blot optage tiden med ord.

Udvælg først med største omhyggelighed det skriftsted, som skal benyttes. Vælg et skriftsted på grund af dets skønhed i tanken, meningen eller det, det giver udtryk for. (Andersen-planen har nogle udmærkede skriftsteder, hvor der ligeledes er skrevet deres betydning, baggrund og anvendelse som evangeliets principper. Mange af salmerne fra »Salmernes bog« i bibelen kan anvendes. Glem heller ikke Mormon's bog, »Den kostelige perle« og Pagten's bog.)

Hav dernæst skriftstedet godt forberedt. At huske og gengive et kort afsnit er ikke så vanskeligt, og det vil hjælpe meget til ved fremsigelsen af skriftsteder. En del af »MIA Maids« program går ud på at kunne huske og gengive flere forskellige skriftsteder. Giv disse piger lejlighed til at fremsige nogle af de skriftsteder, de har lært.

For det tredie skulle De søge at gøre skriftstedet mere levende for dem, som skal høre det, ved at fortælle lidt om skriftstedet, før dette fremsiges. En kort beskrivelse af baggrunden for og de omstændigheder, hvorved skriftstedet opstod, vil give Dem en i højere grad taknemmelig forsamling, og man vil lytte til denne del af programmet med

større interesse. Hjælp vedkommende, som skal fremsige skriftstedet, til at blive bedre kendt med aftenens skriftsted og til at forstå dets betydning fuldtud.

Ruth Hansen,
Richard C. Jensen,
Ungdomsforeningernes hovedbestyrelse.

Genealogisk forening

Til SEKRETÆRERNE: De bedes venligs tilsende hovedbestyrelsen en opgørelse over Deres medlemmers sparekonti pr. 31. december, 1950. Denne opgørelse bedes skrevet så udførligt som muligt med angivelse af data for hver enkelt indbetaling.

Når De indsender penge pr. postgiro til hovedbestyrelsen, så husk altid at angive, at pengene er til genealogisk forenings hovedbestyrelse. Et lille notat herom kan skrives på bagsiden af den kupon, som modtageren får ved pengenes udbetaling. Mange fejl kan undgås, dersom De altid vil huske dette. Dersom De ikke skriver et sådant lille notat på postgiroblanketten, vil man på missionskontoret ikke være i stand til at afgøre, hvem de indsendte penge er sendt til.

Sog gennem det kommende år at holde bøgerne i god orden, således at mange unødvendige fejl kan undgås, husk altid, at det er Herren's værk, De arbejder for, og at Gud's hus er et ordenshus!

Inger Pedersen,
Sekretær i genealogisk forenings hovedbestyrelse.

Dødsfald i Esbjerg gren

Den 30. december, 1950 døde søster Sidsel Katrine Nielsen, 73 år gammel. Med søster Nielsen er et af vore gode, trofaste medlemmer gået bort. Søster Nielsen blev medlem af Kirken den 9. august, 1929. Hun havde den store velsignelse i efteråret 1949 at kunne rejse til Zion og besøge sin familie og gå gennem templet. Hun var med i Kirken's arbejde indenfor Kvindelig hjælpeforening, og hendes ven-

lige og kærlige væsen vil huskes af alle, der kendte søster Nielsen, som støttede Kirken under alle forhold.

Æret være søster Nielsens minde!

Johannes Sørensen,
grensforstander.

Fra missionsmarken

Nyt fra Århus gren.

Den 16. december afholdt Århus gren en fest til fordel for et nyt centralvarmesystem i kirkebygningen. Det blev en uforglemmelig fest for alle de ca. 250 tilstedeværende, og der indkom 2400 kr.

Nyheder fra Esbjerg gren.

Den 19. december afholdtes en julekoncert under medvirken af Esbjerg sangkor med ældste Rex V. H. Smith som dirigent. De tilstedeværende kunne glæde sig over det smukt fremførte program, som bestod i julens skønne sange.

Den 26. december afholdt „GUF" i Esbjerg gren en julefest med et program, som blev indledt med et lille skuespil, der fortalte de ca. 60 tilstedeværende søskende og venner om, hvorfor vi fejrer julen. Derefter var der arrangeret en del lege, ind imellem hvilke der var forskellig broget underholdning. Som forfriskning blev der serveret is med jordbær.

Den 31. december, kl. 23,30 blev der under ledelse af „GUF"s bestyrelse afholdt en lille gudstjeneste for at minde det gamle år og byde det nye år velkommen.

Johannes A. Sørensen,
grensforstander.

Nyt fra Randers gren.

Juleaftensdag kl. 10,30 udførte søndagsskolen et program, der var præget af julens budskab. Talerstolen og orglet var pyntet med gran og flankeret af små juletræer, hvis levende lys dannede en værdig ramme om oplæsningen af juleevangeliet og det iøvrigt smukt udførte juleprogram.

Julegudstjenesten kl. 16 havde samlet mange af Kirken's medlemmer, der på denne måde ønskede at lade sig inspirere af alle de gamle, skønne julesange og forkyndelsen af evangeliet, inden de gik hjem til hjemmets fest.

2. juledag afholdt søndagsskolen juletræsfest. Ca. 150 gamle og unge var mødt og deltog i fornøjeligt samvær i dansen omkring juletræet og de påfølgende julelege. Der blev uddelt en

fin godtepose til alle deltagerne, og alle var enige om, at det var en dejlig fest.

Nytårsdag havde ungdomsforeningen arrangeret en travetur til Uggelhuse, hvor der serveredes chokolade. Turen igennem det snefygende landskab var en sportspræstation.

Chr. Johansen.

»GUF«s julefest i Herning.

Torsdag, den 21. december afholdt „GUF" en julefest, der, grundet grenens størrelse, var arrangeret som en grens-julefest. Under programmet blev juleevangeliet læst op, en broder fortalte om en juleaften til søs, forskellige julesange blev sunget, og derefter blev der uddelt en julegave til hver enkelt, foruden en pose med godter til alle børnene. Der blev leget sanglege, og til slut blev der serveret chokolade. Ialt var der 19 tilstede.

Werner S. Rønne.

Nyheder fra Odense gren.

Den 16. december afholdt Odense grens sangkor en julekoncert, som blev en smuk indledning til julens begivenheder. Foruden forskellige julesange fra koret blev der fremført et tableau, der forestillede Kristi fødsel. Der var ialt 120 tilstede.

De sidste møder før jul var præget af julens glæde og alvor. Kvindelig hjælpeforening havde således arrangeret en festaften med juletræ og gaver, idet alle søstrene havde medbragt en lille gave hver. De ældre søskende i grenen var mandag aften før jul samlet til en julemiddag, og de tilbragte nogle hyggelige timer sammen. Søndagsskolens og primary's juletræsfest blev afholdt den 27. december, og denne aften blev en rigtig hyggelig juletræsfest med alt, hvad der hører til en sådan fest: juletræ, nisser, godteposer og julemand. Det var en fest, hvor både det muntre og det alvorlige skabte den rette stemning for både børn og voksne.

Den sidste aften i det gamle år afholdt „GUF" sit første „Fireside"møde i Odense gren, og de sidste timer af det gamle år blev minderige timer for alle, der overværede denne hyggelige og opbyggende aften.

Tove D. Knudsen.

Velsignelser:

Esbjerg: 3. december, 1950: Henry Kronborg og Jenny Vestergaard Kronborg's lille datter blev velsignet af ældste Richard Rasmussen og fik navnet Hanne Kronborg.

17. december, 1950: Knud Carl Johan Høgbjerg og Louise Hausted Høgbjerg's to døtre, Marianne Høgbjerg og Elisabeth Høgbjerg, blev velsignede af henholdsvis ældste David Haldemann og ældste V. H. Rex Smith.

DÅB

KØBENHAVN

18. november, 1950:

Erik Sigurd Jensen, døbt af ældste Dan W. Andersen, håndspålæggelse af ældste Richard C. Jensen.

5. december, 1950:

Gudrun Inge Viktoria Krogh, døbt af ældste Odeen Andersen, håndspålæggelse af samme.

ÅLBORG:

29. oktober, 1950:

Jens Marinus Kristensen, døbt af ældste Hobert L. Stay, håndspålæggelse af ældste William Lund.

Bente Marie Kristensen, døbt af ældste Hobert L. Stay, håndspålæggelse af ældste Lynn Swensen.

Inga Marie Kristensen, døbt af ældste Hobert L. Stay, håndspålæggelse af samme.

Elna Marie Kristensen, døbt af ældste Hobert L. Stay, håndspålæggelse af ældste Darrel Bickmore.

Karen Margrethe K. Kristensen, døbt af ældste Ted R. Schofield, håndspålæggelse af ældste Richard C. Jensen.

Doris Marie Konnerup Kristensen, døbt af ældste Richard D. Steed, håndspålæggelse af ældste Henry J. Lojborg.

Johanne Konnerup Kristensen, døbt af ældste Richard D. Steed, håndspålæggelse af samme.

Ruth Konnerup Kristensen, døbt af ældste Ted R. Schofield, håndspålæggelse af missionspræsident Edward H. Sørensen.

Maria Thyra Konnerup Kristensen, døbt af ældste Richard D. Steed, håndspålæggelse af ældste Ted R. Schofield.

Karen Marie Andersen Larsen, døbt af ældste Roger L. Olsen, håndspålæggelse af ældste Allyn R. Mahoney.

Jytte Traberg Andersen, døbt af ældste Allyn R. Mahoney, håndspålæggelse af ældste Roger L. Olsen.

Ane Marie Jensen Bjørnskov, døbt af ældste Roger L. Olsen, håndspålæggelse af ældste Richard D. Steed.

Edith Christensen Jensen, døbt af ældste Roger L. Olsen, håndspålæggelse af samme.

Astrid Jensen, døb af ældste Clyde Cooley, håndspålæggelse af missionspræsident Edward H. Sørensen.

Karna Birgit Røgilds, døbt af ældste Clyde Cooley, håndspålæggelse af ældste John G. Clawson.

Ellen Haitrock, døbt af ældste Paul Hansen, håndspålæggelse af samme.

13. november, 1950:

Christa Henriette M. Røgilds, døbt af ældste Stant Johnson, håndspålæggelse af ældste Olaf A. P. Miller.

Anna Oline Sørensen Jensen, døbt af ældste Olaf A. P. Miller, håndspålæggelse af ældste Val J. Hancock.

31. december, 1950:

Paul Erik Konnerup Kristensen, døbt af ældste Vincent A. Birch, håndspålæggelse af ældste Val J. Hancock.

ÅRHUS:

15. oktober, 1950:

Gudrun Camillo Kristine Jensen, døbt af ældste Dan R. Olsen, håndspålæggelse af missionspræsident Edward H. Sørensen.

ESBJERG:

17. december, 1950:

Herluf Nielsen, døbt af ældste Milo L. Price, håndspålæggelse af ældste Johannes A. Sørensen.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

Ordinationer:

København: 4. december, 1950: Villy Hall Mouritsen ordineret til ældste af missionspræsident Edward H. Sørensen.

Knud Hentzen ordineret til ældste af ældste Jens Jacob Jensen.

11. december, 1950: Arnold Pedersen ordineret til lærer af ældste Harry Petersen.

Ålborg: 6. november, 1950: Jens Lauritz Andersen ordineret til diakon af ældste Verner Andersen.

12. november, 1950: Harald Ejner Jensen ordineret til diakon af ældste Hilmar Lassen.

26. november, 1950: Johan Christian Bukke ordineret til lærer af ældste Verner Andersen.

Århus: 29. oktober, 1950: Ejner Due Jensen ordineret til præst af ældste Wayne L. Ellingson.

31. december, 1950: Antoni Barawiec Jacobsen ordineret til lærer af præst Ejner Due Jensen.

Esbjerg: 22. oktober, 1950: Evald Verner Rasmussen ordineret til diakon af ældste Gordon K. Jensen.

Dødsfald:

Århus: Den 20. november, 1950 døde søster Anna Marie Andersen i en alder af 68 år. Æret være søster Andersen's minde!

Den 9. december, 1950 døde broder Ernst Nicolai Jensen, 75 år gammel. Æret være broder Jensen's minde!

Esbjerg: Den 8. december, 1950 døde søster Ane Marie Vejbøll, 80 år gammel. Æret være soster Vejboll's minde!

Den 16. december, 1950 døde broder Sevard Frederiksen i en alder af 42 år. Æret være broder Frederiksen's minde!

Emigrationer:

København: Den 25. oktober emigrerede br. Christian Andreas Johan Petersen og str. Karen Margrethe Petersen til Salt Lake City, Utah.

Den 21. november emigrerede følgende soskende til Provo, Utah:

Marie Elisabeth Larsen, Bertholine Ingrid Marie Nielsen, Inge Nielsen, Jytte Nielsen og Kathe Nielsen.

Den 25. november emigrerede følgende søskende til Los Angeles, Kalifornien:

Flemming Leth, Alice Ida Hansen Leth, Yvonne Ida Leth og Anna Lise Grethe Leth.

Århus: I november måned 1950 emigrerede følgende søskende til Salt Lake City, Utah:

Georg Richard A. Nielsen, Edith Elvira Jensen Nielsen og Birger Thorbjørn Koitsch Nielsen.

Fødselsdag:

Århus: Den 27. januar fyldte søster Kristine Marie Bergen Guldberg 75 år, og vi vil herigennem ønske søster Guldberg hjertelig til lykke med dagen!

Missionærankomster:

Den 15. december, 1950 ankom følgende missionærer til den danske mission:

Ellen S. O'Brien, Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Odense.

Vernon A. Hansen, Twin Falls, Idaho, beskikket til at arbejde i Århus.

Darwin W. Judy, Idaho Falls, Idaho, beskikket til at arbejde i Silkeborg.

Dan L. Decker, Manti, Utah, beskikket til at arbejde i Odense.

Vard A. Dalley, Rupert, Idaho, beskikket til at arbejde i Århus.

Kay L. Jensen, Alberta, Kanada, beskikket til at arbejde i Ålborg.

Thomas J. Pattan, Arem, Utah, beskikket til at arbejde i Randers.

Howard E. Otteson, beskikket til at arbejde i Vejle.

Vi byder disse nye missionærer hjertelig velkommen til deres arbejde i den danske mission!

Missionærforflyttelser:

Den 28. december, 1950: Alice Fay Rasmussen fra København til Odense.

Den 29. december, 1950: Myles C. Jones fra Ålborg til København.

Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderligt afløst fra deres arbejde i den danske mission:

Gordon K. Jensen, den 20. december, 1950 efter sidst at have arbejdet i Fredericia.

Mark M. Jensen, den 23. januar efter sidst at have arbejdet i København.

Laurence W. Fish, den 23. januar efter sidst at have arbejdet i København.